ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΜΑΡΙΔΑ ΚΑΙ ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν ὅτι διὰ τοῦ συστήματος τοῦ «ἐνιαίου φόρου» προσδοκᾶται ὅτι οἱ ἐφοριακοὶ ὑπάλληλοι θ' ἀπασχολοῦνται ὀλιγώτερον μὲ τὴν «μαρίδα» καὶ περισσότερον μὲ τὰ «μεγάλα ψάρια». Σήμερον, ὄντως, εἶναι γεγονὸς ὅτι καταδιώκεται, συλλαμβάνεται καὶ τηγανίζεται ἡ μαρίδα, ἐνῶ τὰ μεγάλα ψάρια σπάνε τὰ δίχτυα καὶ ξεφεύγουν. Οἱ φόροι συλλέγονται ἀπὸ τὰς λαϊκὰς καὶ μεσαίας τάξεις, ἐνῶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ οἱ καρχαρίαι κατορθώνουν νὰ ἀπαλλάσσωνται τῶν ὑποχρεώσεών των. Ἀλλὰ ἡ ἐπιβολὴ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης δὲν εἶναι μόνον ζήτημα χρόνου—τὸν ὁποῖον θὰ ἐξοικονομήσουν τώρα οἱ ἐφοριακοί—ἀλλὰ κυρίως ζήτημα γραμμῆς, ἡ ὁποία ἄνωθεν θὰ χαραχθῇ. Δι' αὐτὸ ἐπιμένομεν εἰς ὅ,τι ἐγράψαμεν ἤδη: Ἐπιβάλλεται ἀκόμη μεγαλυτέρα χαλάρωσις τῆς φορολογικῆς ἁρπάγης ἀπὸ τὸν λαὸν καί, ἀντιθέτως, σύσφιγξις αὐτῆς εἰς τὰ μεγάλα εἰσοδήματα.

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι, κάθε φορὰν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἀναπροσαρμογὴ δασμολογίου, παρετηρεῖτο ἀθρόα εἰσαγωγή, «διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα μυστικὸν δὲν ὑπάρχει». Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκίνησεν ἕνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ, ὁπότε ἐξεφράσθη ἡ ὑπόνοια ὅτι διέρρευσε τὸ μυστικὸν τῆς νομισματικῆς ἀναπροσαρμογῆς. Εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δημιουργίας μερικῶν πλουσίων, Ἀλλ' ἐπίσης εἶναι τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς 193 δισεκατομμυρίων δραχμῶν εἰς μερικοὺς (ποίους δὲν ἀπεκαλύφθη) φίλους τῆς προηγουμένης οἰκονομικῆς ἡγεσίας τῆς κυβερνήσεως. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκίνησε τὸ μέγα αὐτὸ ἠθικὸν ζήτημα ἀλλὰ φαίνεται ὅτι μόνον εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν θ' ἀποκαλυφθοῦν περισσότερα περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διεχειρίσθησαν τὰ οἰκονομικὰ οἱ πρῶτοι ἐξουσιοδοτημένοι παρὰ τοῦ κ. Παπάγου, ὡς ἤδη ἤρχισαν νὰ καταγγέλλουν οἱ δεύτεροι.

«ΠΕΡΙΟΔΕΥΣΑΤΕ»

Σοβαρὸς ὁ Εἰσαγωγικὸς Σύλλογος τῶν Πατρῶν καλεῖ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ περιοδεύσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα ἀντιληφθῇ προσωπικῶς τὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ; Ἐὰν δὲ, τὴν ἀντιλαμβάνωνται οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀπόλυτον ἐξουσιοδότησιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δὲν ὑπάρχει καμμία ἐλπίς, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Στρατάρχης ἀδυνατεῖ, τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, νὰ μετακινηθῇ ἐξ Ἑκάλης.

ΤΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομικῆς ἀποστολῆς κ. Ντρέϊκ, δοτις πρόκειται αὔριον ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Οὐάσιγκτων, ἐδήλωσεν ὅτι ναὶ μὲν δὲν ἔχει καθορισθῇ ἀκόμη τὸ ἀκριβὲς ὕψος τῆς βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ μία ὀγιὴς χώρα δὲν πρέπει νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ δολλάρια καὶ ὅτι χαίρει (ὁ κ. Ντρέϊκ) διότι ἡ Ἑλλάς, ἐντὸς ὀλίγου θὰ μπορῇ νὰ ζήσῃ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ χωρὶς βοήθειαν. Ὥστε, ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ πρέπει νὰ χαίρουν διότι τοῦ χρόνου θὰ κοποῦν καὶ αὐτὰ τὰ 15 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ταυτοχρόνως δὲ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐθνικῶς ὑπερήφανοι διότι ἄλλαι χῶραι, ὡς ἡ Τουρκία, θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἀξιολύπητοι καὶ νὰ λαμβάνουν τσουβάλια δολλαρίων. Βεβαίως...

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Εἰς τὸ ἐπίσημον κείμενον τοῦ ψηφίσματος τοῦ πανελληνίου συνεδρίου τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὑπάρχει ὑπ' ἀριθμὸν 4 καὶ ἄρθρον μὲ τὸ ἑξῆς περιεχόμενον:

«Ταχεῖα ἵδρυσις ἰδίου πιστωτικοῦ ὀργανισμοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς πιστοδοτήσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων».

Οἱ Πατρινοὶ ἐνθυμοῦνται ὅτι τὸ σύνθημα περὶ ἱδρύσεως Δημοτικῆς Τραπέζης εἶχε ρίψει ὁ κ. Ν. Βέτσος. Ἡ ἀπόφασις τοῦ πανελληνίου συνεδρίου τῶν δήμων ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως τοιούτου ὀργανισμοῦ ἀποδεικνύει πόσον ὁ κ. Βέτσος ἦτο διορατικὸς καὶ εἶχε συλλάβει τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῶν ὀργανισμῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

«ΘΑΡΡΑΛΕΑ»

Μαρκεζινικὴ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν ὑποστηρίζει ὅτι δύο μόνον λύσεις ὑπάρχουν πρὸς διευθέτησιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως: 1) Ἐκ νέου ὀργάνωσις τῆς «ἐθνικόφρονος» παρατάξεως ἐντὸς τοῦ Συναγερμοῦ. 2) Νὰ γίνῃ μία «θαρραλέα» δήλωσις ὅτι «δὲν ὑπάρχει πλέον περιθώριον προσπαθείας» καὶ νὰ ληφθοῦν «ἄλλαι θαρραλεώτεραι ἀποφάσεις». Ἡ ἐφημερὶς δὲν ὁμιλεῖ καθαρά, ἀλλὰ εἶναι εὔκολον ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς τί ἐννοεῖ. Ἡ ὀργάνωσις τῆς «ἐθνικόφρονος» παρατάξεως σημαίνει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Συναγερμὸν ἐκ νέου ὁ κ. Μαρκεζίνης καὶ νά... φύγουν οἱ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι «λείψανα τοῦ παλαιοκομματισμοῦ». Αἱ δὲ «θαρραλεώτεραι» ἀποφάσεις εἶναι μία δικτατορία. Ἀλλά, ὑπάρχει μία ἄλλη λύσις: Αἱ ἐκλογαί. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ θαρραλεωτέρα πάσης ἄλλης λύσις. Ἀλλά, μέχρις ἐκεῖ δὲν φθάνει τό... θάρρος.

Η ΤΡΟΧΑΙΑ

Τὸ Τμῆμα τῆς Τροχαίας Κινήσεως διεπίστωσεν ἐπισήμως κάτι τὸ ὁποῖον ἀπετέλει κοινὸν μυστικόν: ὅτι αἱ παραβάσεις περὶ ὁρίου ταχύτητος δὲν σημειοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίας ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων (οἱ ὁποῖοι εἶναι φιλόνομοι, εὐσυνείδητοι καὶ σέβονται τὴν ζωὴν τὴν ἰδικήν των καὶ τῶν ἐπιβατῶν), ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ὁδηγοὺς τῶν μοτοποδηλάτων, οἱ ὁποῖοι εἶναι, συνήθως, νεαροὶ ἀλκοολικοὶ τῆς ταχύτητος. Ὕστερα, λοιπόν, ἀπὸ τὴν ἐπίσημον διαπίστωσιν, ἄς ἐπαγρυπνοῦν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ ἄς μὴ φείδωνται κανενὸς παραβάτου.

ΡΩΣΣΙΑ—ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Τὸ 1948, ὁ Μπέρια καὶ ὁ Ἀβσκούμωφ παρεπλάνησαν τὴν ἡγεσίαν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ὡς πρὸς τὸν Τίτο. Καὶ τώρα, μετὰ μίαν 7ετίαν οἱ σημερινοὶ ἡγέται ἀντελήφθησαν ὅτι εἶχαν πέσει θύματα κακοβούλων πληροφοριῶν καὶ ὅτι ὁ Τίτο δὲν ἦτο «προδότης τοῦ σοσιαλισμοῦ», καὶ «προβοκάτορας τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ» καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ «καλὸς σύντροφος». Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπίσημος ἔκδοχή, ἀλλὰ εἶναι τόσον ξένη πρὸς τὴν λογικὴν ὥστε μόνον ἀφελεῖς θὰ τὴν πιστεύσουν. ἀφοῦ, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐγκαθιστᾶ, ἔστω καὶ μετὰ θάνατον, τὸ ἀνεύθυνον τοῦ Στάλιν ὁ ὁποῖος τάχα ἔπεσε θῦμα τῶν κακῶν εἰσηγήσεων. Ὅ,τι διαθέτουν κόκκον ἔστω λογικῆς θὰ σκεφθοῦν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, χώρα κατ' ἐξοχὴν δυναμική, σέβεται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν δύναμιν. Καὶ ἀφοῦ ὁ Τίτο ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι δυνατός, διότι ἐκράτησεν εἰς ὅλας τὰς ἐπιθέσεις καὶ τοὺς ἀφορισμούς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀνατρεπτικὰς ἀποπείρας, εἶναι καὶ σεβαστός. Φυσικὰ δέ, ἔπρεπε κάπως νὰ καλυφθῇ τὸ ἐκ Μόσχας εἰς Βελιγράδι προσκύνημα, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς οὐδετεροφίλου ἐκστρατείας, ὡς μέσου ἐξουδετερώσεως πιθανῶν ἀντιπάλων. Μόνον χάριν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου σκοποῦ δέχονται οἱ Ρῶσοι ἡγέται νὰ αὐτοχαρακτηρισθοῦν ὡς πλανηθέντες καὶ παρασυρθέντες...

Ἡ βρετανικὴ ἀνδρικὴ μόδα

Σακκάκι, γραβάτα κλπ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπηρ.) Εἰς ὅλον τὸν κόσμον αἱ μεταβολαὶ εἰς τὴν ἀνδρικὴν μόδα ἐπέρχονται πολὺ ἀργά. Καμμιὰ φορὰ χρειάζονται χρόνια πολλὰ διὰ νὰ ἐδραιωθοῦν. Αἱ ἀναταραχαὶ ποὺ δημιουργοῦνται εἰς τὴν γυναικείαν μόδα δύο φορὲς τὸ χρόνο δὲν ἐπηρεάζουν τὴν ἀνδρικήν. Ἀλλὰ ὅταν πραγματοποιηθῇ κάποια μεταβολὴ ἀσφαλῶς θὰ πηγάζῃ ἀπὸ τὸ Λονδῖνο. Ἕνα βασικὸ χαρακτηριστικὸ τῶν ἐφετεινῶν τάσεων εἶναι ἡ ὅλο καὶ μεγαλυτέρα χρῆσις τῶν συνθετικῶν νημάτων εἰς τὰ κοστούμια, τὰ παλτά, τὰ ἐσώρουχα. Τελευταίως ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν ἀγορὰν κοστούμια ἀπὸ Ἄρντιλ, τὸ καινούριο νῆμα ποὺ γίνεται ἀπὸ φυστίκια καθώς καὶ σμόκιν ἀπὸ Τερυλίν τὸ νέον θυμακτουργὸ νῆμα. Τὰ συνθετικὰ ὑφάσματα εὐνοοῦνται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ποὺ ταξιδεύουν συχνὰ δι' ἐργασίας διότι δὲν τσαλακώνονται. Ἡ γραμμὴ τοῦ 1955 θὰ χαράξῃ μίαν νέαν περίοδον αὐστηρᾶς ἐμφανίσεως. Ἡ τάσις αὐτὴ φαίνεται εἰς βραδυνὰ κοστούμια εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεκράτησε τὸ μονόπετο σακκάκι διὰσμόκινα καὶ σκοῦρα κοστούμια περιπάτου.

Δύο παλαιαὶ κομψὲς σιλουέτες τῆς ἀνδρικῆς μόδας ἔχουν ἐκλείψει. Πρῶτα ὁ τύπος Ἐδουάρδου ποὺ εἶχε τόσην ἐπιτυχία πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια δὲν ὑπάρχει πιὰ ἀν καὶ ἄφησε κάποιαν ἐπίδρασιν, τὰ στενώτερα παντελόνια καὶ τὸ χυτὸ ἄμορφο σακκάκι. Σήμερα τὰ σακκάκια εἶναι ἐντελῶς ἐφαρμοστὰ μὲ τονισμένη μέση καὶ κατὰ 2 — 3 πόντους μακρύτερα ἀπὸ ἄλλοτε. Τὸ γνωστὸ σπὸρ σακκάκι ποὺ φοροῦν οἱ περισσότεροι Ἄγγλοι τὰς ὥρας τῆς ἀργίας ἀντιμετωπίζει τώρα σοβαρὸ ἀνταγωνισμὸ ἀπὸ τὰ πλεκτὰ σακκάκια καὶ τὰ πουλόβερ μὲ μακρυὰ μανίκια εἰς ποικίλα χρώματα καὶ σχέδια. Πολὺ τῆς μόδας ἔγιναν τὰ χονδρὰ ψιχάδικα πουλόβερ μὲ φαρδὺ γυριστὸ γιακά. Τὰ σπὸρ σακκάκια ἀκολουθοῦν πάντα τὴν πατροπαράδοτην γραμμὴν καὶ εἶναι μονόπετα μὲ ἕνα κουμπὶ καὶ ἔχουν τσέπες μὲ ρεβέρ.

Τὰ σπὸρ πουκάμισα πάλι δὲν ἔχουν τίποτα κτυπητὸ εἴτε σὲ χρώματα εἴτε σὲ σχέδια.

Εἰς τὸ βασίλειο τῆς γραβάτας τὰ σκῆπτρα κατέχει διὰ τὸ 1955 ἡ ριγὲ γραβάτα. Τὰ παράξενα καὶ ζωηρὰ σχέδια ἔχουν πέσει εἰς δυσμένεια. Διὰ ντύσιμο σπὸρ φοροῦνται ἀρκετὲς μονόχρωμες γραβάτες. Ἐπίσης πολὺ εὐνοοῦνται οἱ γραβάτες μὲ πολὺ λεπτὰ κατρρώ. Τὸν Ἰούνιο θὰ ὀργανωθῇ εἰς τὸ Λονδῖνο ἡ Ἑβδομάδα τῆς Γραβάτας καὶ τὸ φθινόπωρο ἡ Ἑβδομάδα τοῦ Καπέλλου. Καὶ αἱ δύο αὐταὶ ἐκδηλώσεις θὰ ἔχουν ὡς σκοπὸν νὰ τονώσουν τὴν κίνησιν γύρω ἀπὸ τὰ σημαντικὰ αὐτὰ ἐξαρτήματα τῆς ἀνδρικῆς ἐμφανίσεως. Ἐπίσης τὸ Συμβούλιο Ἀνδρικοῦ Σὺλ τῆς Βρετανίας ὀργανώνει διὰ τὸν τρέχοντα μῆνα μίαν ἑβδομαδιαίαν ἔκθεσιν ποὺ θὰ παρουσιάσῃ τὰ τελευταῖα ἐπιτεύγματα τῶν μεγάλων τεχνιτῶν τῆς Σάβιλ Ρόου, τοῦ κέντρου τῶν καλυτέρων ραπτῶν τῆς Ἀγγλίας. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους αὐτοὺς ράπτας ἐφαρμόζουν τώρα ἕνα καινούριο κόψιμο εἰς τὸ σακκάκι ποὺ θὰ συντελέσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς γραμμῆς: ὁ γιακᾶς κόβεται μονοκόμματος μὲ τὸ ὑπόλοιπο σακκάκι καὶ τὸ σύστημα αὐτὸ φαίνεται πὼς θὰ βοηθήσῃ τὴν καλὴν ἐφαρμογὴν εἰς ὅλα τὰ σώματα. Γενικὰ ἡ τάσις τῆς σημερινῆς ἀνδρικῆς μόδας εἶναι διὰ τὸ πατροπαράδοτο σὺλ χωρὶς ἐξεζητημένας καινοτομίας. Ἡ Ἀγγλικὴ ἐπιρροὴ φαίνεται πὼς ἔφθασε ὡς τὴν ἄλλην ὄχθην τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὅπου παρατηρεῖται μεγάλη ζήτησις διὰ κλασσικὰ μονόπετα σακκάκια συντηρητικὲς γραβάτες ἀκόμα δὲ καὶ σφικτοτυλιγμένες ὀμπρέλες.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΠΟΥ ΕΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΠΟΛΛΑ ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΟΜΙΛΕΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΟ-ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ. (Ἰδ. ὑπηρ.) Τὸ πλῆρες κείμενον τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ἄμα τῇ ἀφίξει τῆς ρωσσικῆς ἀντιπροσωπείας ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Κρουστσιὲφ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀγαπητὲ σύντροφε Τίτο ἀγαπητὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡγέται τῆς Ἑνώσεως τῶν κομμουνιστῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀγαπητοὶ σύντροφοι καὶ ἀδελφοί. Ἐξ ὀνόματος τοῦ Προεδρείου τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. ἐκ μέρους τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ, σᾶς χαιρετῶ ἐγκαρδίως ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς ἐργαζομένους τῆς ἐνδόξου πρωτευούσης τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία ἔφθασεν εἰς τὴν χώραν σας διὰ νὰ καθορίσῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς γιουγκοσλαβικῆς κυβερνητικῆς ἀντιπροσωπείας τοὺς τρόπους τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως καὶ ἐδραιώσεως τῆς φιλίας καὶ τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν λαῶν μας, νὰ ἐξετάσῃ τὰ κοινά μας προβλήματα εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν εἰρηνικὴν εὐημερίαν καὶ εὐδοκιμία τῶν ἐργαζομένων. Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ σοβιετικοῦ κράτους, Βλαδιμήρου Ἰλίτς Λένιν, ἡ Κυβέρνησις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀναπτύσσει τὰς σχέσεις της μετὰ τῶν ἄλλων χωρῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν, ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς μὴ ἐπιθέσεως καὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ἀπαραβάκτου τῆς ἐπιβουλῆς μερικῶν κρατῶν ἐπὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἄλλων κρατῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν κρατῶν μας θὰ ἀναπτύσσωνται περαιτέρω ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν ἀρχῶν αὐτῶν πρὸς τὸ καλὸν τῶν λαῶν μας. Τοῦτο θὰ εἶναι μία νέα μεγάλη συμβολὴ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς χαλαρώσεως τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως, εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς διατηρήσεως καὶ παγιώσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Ἡ ἐπιθυμία τῆς Γιουγκοσλαβίας νὰ ἀναπτύξῃ σχέσεις μὲ ὅλα τὰ κράτη, ὅπως τῆς Δύσεως, τόσον καὶ τῆς Ἀνατολῆς συνιστᾶ τὴν πλήρη κατανόησίν μας. Θεωροῦμεν ὅτι ἡ ἐδραίωσις τῆς φιλίας καὶ σχέσεων μεταξὺ τῶν χωρῶν μας θὰ συντελέσουν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ ὅλων τῶν χωρῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ κοινωνικοῦ των καθεστῶτος, καὶ θὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, καὶ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀπεφάσισαν νὰ ἀποστείλουν τὴν ἀντιπροσωπείαν μας διὰ μίαν ἀδελφικὴν μεθ' Ὑμῶν ἐξέτασιν ὅλων τῶν ὡρίμων ζητημάτων.

Ἡμεῖς, ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τοῦ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Λένιν ἱδρυθέντος κόμματος, ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἀποκατάστασιν ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ μεταξὺ τῶν κομμάτων μας. Αἱ πλέον σταθεραὶ σχέσεις ἀποκαθίστανται μεταξὺ τῶν λαῶν ἐκείνων τῶν χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐθνοῦσα δύναμις εἶναι τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ὅλην τὴν δράσιν των σιηρίζουν εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Μαρξισμοῦ—Λενινισμοῦ. Τὰ κόμματα ἅτινα καθοδηγοῦνται ὑπὸ τῆς Μαρξιστικῆς Λενινιστικῆς διδασκαλίας ἐπιτυγχάνουν πλήρη μεταξὺ των κατανόησιν, διότι ἐπιδιώκουν ἕνα σκοπὸν—τὸν ἀγῶνα διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξεως, τῶν ἐργαζομένων χωρικῶν, διὰ τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν ἐργαζομένων.

Ἐν ὀνόματι τοῦ θριάμβου τοῦ σοσιαλισμοῦ ἔχυσαν τὸ αἷμα των τὰ καλλίτερα τέκνα τῶν λαῶν, καὶ ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν, ἀνέτρεψαν τὸν ζυγὸν τοῦ καπιταλισμοῦ, κατέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν των. Βαδίζοντες ἐπὶ τῆς νέας σοσιαλιστικῆς ὁδοῦ, οἱ λαοὶ τῶν χωρῶν τούτων πολλαπλασιάζουν τὰς δυνάμεις των, διὰ τῆς στερεᾶς ἀκλονήτου φιλίας των.

Δὲν θὰ ἐξεπληρώναμεν τὸ χρέος μας ἔναντι τῶν λαῶν μας καὶ ἔναντι τῶν ἐργαζομένων ὅλου τοῦ κόσμου, ἐὰν δὲν ἐπράττομεν πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀλληλοκατανοήσεως μεταξὺ τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Ἑνώσεως τῶν κομμουνιστῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς διδασκαλίας τοῦ Μαρξισμοῦ—Λενινισμοῦ. Τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν, τὰ συμφέροντα τῆς διεθνοῦς ἐργατικῆς κινήσεως καὶ οἱ κοινοὶ σκοποὶ τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς εἰρήνης, διὰ τὸ καλλίτερον μέλλον τῆς ἀνδρωπότητος, ἀπαιτοῦν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κομμουνιστικῶν καὶ ἐργατικῶν κομμάτων τὴν ἀποκατάστασιν ἐπὶ βάσεως ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ μεταξὺ τῶν κομμάτων ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ Μαρξισμοῦ — Λενινισμοῦ.

Ζήτω ἡ ἀδελφικὴ φιλία καὶ ἡ στενὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 10ην Ἰουνίου, ὥραν 10 μ. μ., εἰς τὸ Θέατρον «Κεντρικὸν» θὰ δοθῇ συναυλία σοβιετικῆς μουσικῆς, ἐγγεγραμμένης ἐπὶ μαγνητοφωνικῆς ταινίας. Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας περιλαμβάνει:

1) Τὴν Ἑβδόμη Συμφωνία τοῦ Δ. Σοστακόβιτς, ἐκτελουμένην ἀπὸ συμφωνικὴν ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ε. Μραβίνσκυ.

2) Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ μὲ συνοδεία ὀρχήστρας τοῦ Δ. Κομπαλέφσκυ, ἐκτελούμενο ἀπὸ τὸν βιολιστὴν Δαβὶδ Οἰστραχ.

3) Διάφορα μέρη τοῦ μπαλλέτου τοῦ Α. Γλαζοῦνωφ «Ραϊμόνδα», ἐκτελούμενα ἀπὸ ὀρχήστραν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γ. Φελτσερ.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν συναυλίαν ἐλευθέρα.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐνεργῶν ὡς ἀντιπρόσωπος καὶ κατασκευαστὴς προνομιακῶν ὀδοντοπροσθετικῶν ἐργασιῶν διὰ πρώτην φορὰν εἰσαγομένων ἐν Ἑλλάδι ἤτοι: ὀδοντοστοιχιῶν ἄνευ ὑπερώας (οὐρανίσκου), κινητῶν ἐργασιῶν ἐξ ἀθραύστου πλαστικῆς ὅλης κλπ., γνωρίζω εἰς τοὺς κ.κ. ἐνδιαφερομένους ὅπως διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθύνωνται εἰς τὸν ἐπιστημονικόν μας συνεργάτην ὀδοντίατρον κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΜΑΡΑΣΛΗΝ Πατρέως 44.

Ὁ ἀποκλειστικὸς ἀντιπρόσωπος τῶν Οἴκων Floban, Roem καὶ Valplast

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΩΦΕΛΙΜΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡ πέψις καὶ ἡ σημασία τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας της

Ἄρθρον τοῦ χημικοῦ κ. Ν. ΜΠΟΜΠΗ

Ἡ πέψις, ἐν τῷ συνόλῳ της ἀποτελεῖ πολύπλοκον φυσιολογικὴν λειτουργίαν εἰς τὴν ὁποίαν συνεργάζονται ποικίλοι μηχανικοὶ καὶ φυσικοχημικοὶ παράγοντες. Σκοπὸς τῆς λειτουργίας ταύτης εἶναι τὸ νὰ καταστῶσιν αἱ εἰσαγόμεναι εἰς τὸν πεπτικὸν σωλῆνα τροφαὶ κατάλληλοι πρὸς ἀπορρόφησιν καὶ ἀφομοίωσιν ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ πολύπλοκος αὕτη λειτουργία ἐπιτελεῖται διὰ τῶν λεγομένων πεπτικῶν ὀργάνων.

Ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ τροφαὶ τὰς ὁποίας λαμβάνομεν εἶναι μίγματα θρεπτικῶν οὐσιῶν, περιέχουν δὲ συνάμα καὶ ἀχρήστους—δηλαδὴ ἄνευ θρεπτικῆς ἀξίας— οὐσίας, καὶ ἐὰν γνωρίζῃ ὅτι ὁ χημικὸς διὰ ν' ἀποχωρήσῃ π. χ. δύο καὶ μόνον ἁπλᾶς οὐσίας, περιεχομένας εἰς ἓν ὀργανικὸν σῶμα, ἐφαρμόζει εἰς τὸ ἐργαστήριόν του πολυσυνθέτους μεθόδους, δύναται ν' ἀντιληφθῇ τὸ κολοσσιαῖον φυσικοχημικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον τελεῖται διὰ τῆς πέψεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται πόσον κεφαλαιώδους σημασίας εἶναι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος. Ὄργανα τῆς πέψεως εἶναι κατὰ σειράν, τὸ στόμα, ὁ φάρυγξ, ὁ οἰσοφάγος, ὁ στόμαχος, τὸ ἔντερον (δωδεκαδάκτυλον λεπτὸν καὶ παχὺ) καὶ οἱ πεπτικοὶ ἀδένες οἱ ὁποῖοι παράγουν τὰ διάφορα πεπτικὰ ὑγρὰ καὶ ἔνζυμα.

Ἡ πέψις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ στόματος. Ἐν αὐτῷ, πλὴν τῆς μηχανικῆς κατεργασίας τὴν ὁποίαν ὑφίστανται αἱ τροφαὶ διὰ τῆς μασήσεως—τεμαχισμός, διαβροχὴ καὶ σχηματισμὸς τοῦ βλωμοῦ (μπουκιᾶς)—ὑφίστανται καὶ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐνζύμων τοῦ σιέλου—πτυαλίνη, βυνοσακχαράση—τὰ ὁποῖα διασποῦν τοὺς πολυσακχαρίδας, δηλαδὴ τὸ ἄμυλον καὶ τὸ γλυκογόνον, εἰς ἁπλουστέρας οὐσίας. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ περαιτέρω διάσπασις τῶν σακχάρων ἐξακολουθεῖ καὶ συμπληροῦται εἰς τὸ ἔντερον. Ἀφοῦ λοιπὸν αἱ τροφαὶ λάβουν τὴν μορφὴν βλωμοῦ καταπίνονται, προωθοῦνται δηλαδὴ διὰ τοῦ φάρυγγος καὶ τοῦ οἰσοφάγου πρὸς τὸν στόμαχον ἔνθα ὑφίστανται τὴν ἐπίδρασιν τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ. Τὰ κύρια συστατικὰ τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ εἶναι τὸ ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ καὶ τὰ διάφορα ἔνζυμα. Εἰς τὸν στόμαχον γίνεται κυρίως ἡ πέψις τῶν λευκωμάτων. Τὰ λίπη ἐλαχίστην μόνον ἐπίδ